

in hoc amoris *Sacramento*? Nonne Ecclesia adorat in Historia Corpus Filii Dei natum ex Virgine Iustis Genitrix? Heu! Quis unquam exprimere posset quibus amoris, ac venerantis sensibus illud Maria in communione recipere? Quia cum volupitate cum illo colloqueretur, quo fervore se fe illi conjungente, quo gaudio præteriti memoriam recolere? quomodo illum Sicut casto receperat, quomodo illum laetè Virginis nuntiaverat; quomodo illum inter ultimas gestaverait, quomodo ultra citoque sexentam illi dederat, & ab illo receperat oscula. O Jesu! O Fili mi! O Corpus salvatoris mei factum impassibile, & immortale! sed hic momente me recipientem te, nihil unquam a te poterit separare. Omne beatam quo fecerimus, & aluerimus corpus, quod factum est pretiosum alimentum animæ meæ! Per jugem augustinum hujus Sacramenti frequentationem Sanctissima Virgo strenue femei roburavit inter adversitates, quibus vita nostra est obnoxia. Per illum se intinximus Filio, Deoque suo se fiti conjungens patienter expectavimus tempus, quo cum illo in omnem æternitatem erat conjuganda. Hac spes omnes erant ejus delicia; hac iugis occupabat Spiritum ejus, eamque ineffabilibus consolationibus replebat, omnibus vite momentis; hæc illam adducemus ad beatum hunc terminum tandem obtinuit perfruitione suavitissimum amplectus Filii fui in omnem æternitatem.

Ex libro de Selindone Virgini.

Magnæ Ma-
ritimæ volu-
ptas etat in-
visere san-
cta loca.

Ardentis desideria, quibus Maria videre cupiebat oculis suis & sine ullo integumte adorable Corpus Iesu, quod non nisi sub myristica Panis, Vincitur Symbolis intuebatur, fuerunt fideles interpres cordis sui, quod tota vita sua spatio sacram aliut communem, quod habuit cum Filii sui corde. Frequens communio hac ferventia desideria ciebat, SS. Locorum praefata, que identem inviebat, agebat illa, frequentes Visitations, quibus celebatur ab Angelis a Filio suo ad illam missis, illa inflamabantur. Quis exprimere poset teneros cordis ejus affectus ad conspectum venerabilium Redemptoris nostre monumentorum, que Salvatoris miracula, & praealtae decoraverant? Heu! exclamabat illa, ex purissimi Sanguinis mei guttis effoxi Corpus hoc adorable, quod in omnipotenti aeternitate erit Sanctorum, Angelorumque letitia. Ibi primum vidi aternum Verbum indutum infirmitate carnis meæ. Ibi eidem feceinta calta oculi fixi. Hi in Cruce animam extinxit. Ecce monumentum, in quo Corpus ejus unguentis illarum collocavi. De montis hujus vertice vicit Mortis, de hostiis agens triumphantem, secum vehens animas Patriarcharum in Calum ascendit. O meum cor! Quid igitur adhuc facis in terra? O Filii mi! Cur non trahis Matrem tuam tecum? Felix antrum Bethleem, pretiosa columna, Crux admirabilis, qui adiuc eju[m] Sanguine rubes. S. Olivarum mons, ubi adhuc aliquip video Filii mei vestigia, quanta volupate te cogitans perfundor! Quam suavia suspiria in Calum jaculabatur, qua felinatione dicebat Angelis ad se a Filio missis, ite, atque effete fideles votorum meorum interpres; revertimini, & dicite dilectae meo, quod amore lauguem. Quot modos cor diligens Deus inventat, ut se illi conjungat! Ne unum quidem diei momentum praterite finebat Virgo Sanctissima, quo se Deo non coniungeret, quem sciebat esse precipuum æterne suæ felicitatis objectum. Ex libro, cui titulus: de Virginum Solitidine.

Maria post Salvatoris Ascensionem, & Spiritus sancti de
scensionis tres & viginti annos visit. Littera ardens, ac vi-
uum est divinae hujus Parentis desiderium sequendi in
vum suauissimum Filium suum, adhuc in terra permanescit
propter nascientis Ecclesie, & Fidelium consolacionem. Opus
erat, ut ejus praefacta supplexeret quadammodo absentia cor-
porali Iesu Christi. Authoritas, qua gaudebat in Calo-
maxima erat utilitatis fidelibus, qui erant in terra primis tem-
poribus perfectio[n]is; nihil magis eorum dictum confirmabat,
quam scire Mariam adhuc vivere. Hac eorum erat
Oraculum, refugium, praesidium. Virtutum eorum solidabat,
& zelum animabat. Doctores docebat, Sapiens inquietabat
Idioti, & Apostoliis ipsis Oraculum erat: *Dolitrem dum-
rum, Magistrum Appositorum*; & Rupertus Abbas afferit: il-
lam quadammodo supplexisse doctrinis suis eas, quia Spir-
itus sanctus, qui, ut ita dicam, in mensura tantum tradidat
Apostolis, atque Discipulis, & quas e re non con-
fuerat illis aperire; & S. Patres testantur, a Maria pontificis
m. S. Lucanus haustile peculiares circumstantias pueritiae
Iesu Christi, ideoque dici in Evangelio, quod *Maria con-
seruans omnia verba hec conferens in corde suo.* (Luc.) Parer
Caelum.

Toia Sanctissima Virginis per hos annos tres supra vingtia vita non aliud fuit, nisi exercitium juge amoris purissimi, perfectum omnium virtutum exemplar, oratio non intermisita, & oratio haec extasis perennis. Sepe inviebant Sancta loca, que Salvator sanctificaverat praesentia sua Mysterium nostrae Redemptiois adimplens. Quamvis divina haec mater in terris elet, cor tamen separatum non erat a corde carissimi Pili, qui erat in Celo. Pauci elapsi sunt dies, quibus Iesus Christus non apparuerit illi; nullus, quo-

cum Angelis familiariter non versaretur, iis vero possitimum, qui ad inferniendum ei erant destinati; & quamvis procul e fœta a Cœlesti Jerufalem, dum permanebat in terra, omnibus tamen illius deliciae affluerent perfruuntur. *Idem.*

Duodecim fere anni erant, quibus Maria Jeroſolymam per-
manebat, cum Apostoli, atque discipuli inde egredi coacti
fuerunt propter persecutionem a Judeis illatae fidelium. Virgo Ma-
riæ, & Apo-
stoli Jero-
ſolyma de-
bet te-
nere pro
per per-
cuitionem
Judeorum.

admirabiles Evangelii progetus iliam cumulabant latititia, latititia hac mixta erat dolore, quem furore Iudaeorum Ecclesiastis persequentes ciebat. Maria Jeroſolymam excedens cum S. Joanne se conculit Ephesum; & ubi paullo persecuto deferuit, reddit Jeroſolymam, ubi in reliquum vitæ spatium permanxit. Interim Apostoli fidei lucem in universum ferme terrarum orbem pertulerant, & Ecclesia jam ubique locorum solide constituta, tempus erat, ut Maria terram relinquaret, eamque velut exsiliū locum respiceret. Jam optabat illa felicitissimo Filio, quo iterum conjungenda erat cum dilectissimo Filio, cum Gabriel Angelus illi diem, & horam triumphi ejusdem nuntiavit. Cum ob singulare privilegium semper existimat immunitis ab originali peccato, & ab alia quavis criminis laba in vita sua, obnoxia non erat morti, quæ est peccati poena; sed cum Iesus Christus se se morti subiecerit, noluit Maria se eidem surripere. *Idem.*

Operebat, ut Maria unice paupertatem diligenter, quandoquidem ex tempore, & apud eam Nationem dilexit illam, ubi terrena adeps magis, quam Cali ros cupiebatur... Erat unigenita, spes, ac praesidium totius familie, unica heres SS. Joachim, & Anna dixitrum, qui parente divitiarum fuarum in alimoniam Sacrorum Maistrorum Templi impendebant, & in infiges elemosynas erogabant. Sed ut paupertatem coleret, corde a fui opibus avulso, quia iis frueretur, illam tenere amavit in tota vita, necessarium sibi tantum reservans, simplici, frugalique uenienti cum S. Joseph, & nutriti filium Iesum labore manuum fuarum. Quis generositas! quis animi magnitudo! Sed quia Maria gloria dicere posse, ad exemplum Filii sui ab ultima iisque pueritia fe amabiliter paupertatem, & sicut ipsum, viisse pauperem, & sicut ipsum pauperem obiisse! O quam amabilis est paupertas, quoniam fuit objectum amorum Iesu, & Marie, tuitque pulcherrimum ornamentum Regis, & Regis hominum, & Angelorum! Ex libro de Solitudine Virginum.

Cum Maria perfusum esset, divitiarum amorem fontem esse omnium vitiorum, ipsa dilexisse paupertatem tamquam Virtutem Reginam, tantaque dilectione am propequebatur, tamquam si Mater fuisset sua. Non satis esse putans oblitus Deo omnium bonorum suorum proprietatem, sacravit illi arborem, & fructus, avulsi cor suum ab amore divitiarum, & abrenuntiavit cupiditatim earundem polidens, pauper fuit profelione, & affectu, confidens in Dei Providentia, cui cura est pacere volucres Cali, & qui oblectatur induere magnificientius agrorum lilia, quam umbras in gloria sua Salomon fuerit induitus. Oblitus Deo superfluum rerum earum, quibus ut licetibus; fuit pauper in cubiculo, pauper in cibo, pauper in indumento. Illi sua sacrificavit desideria, sua iura, suam spem. O quam pretiosa Virtus est paupertas! quam felix est anima, qua reliquit omnia, que sperare potest, reddit quicquid possider Evangelicam hanc fibi Margharitam comparatura! Ex eodem libro.

Maria pauperatis perfectionem ad extreum usque apicem evenit. Amavit paupertatem, & paupertatis effectus, contumplans, necessitatem, incommoditatem, quas asceticitez vita Magistri tres paupertatis filias appellant; videlicet amans quidquid in hac virtute molestius, & durius est, superfluum, & commodum abficit; hilari animo, necessarium sibi deesse paſſa est: negata sibi domus in Bethlehem, quia pauper erat; partururam, quod oblitus feſe in Templo purificans, hoc enim erat Sacrificium pauperum: opulentis Magorum munera in pauperum manus effusa; stabulum, quod elegit, ubi Dei Filiam in lucem daret; linteae, quibus ille involvit, praſepe, quo velut incunabulis uita est, palce, ubi puerum depositum, nonne aperitissima sunt indicia amoris summi, quo paupertatem protegunt et? Vulpes pa habent cubilia, & aves Cali nidos fuos; Maria vero adeo pauper est, ut coacta fuerit commodatum accipere a bestiis antrum obſcurum, ac teturum, ut ibi pareret Solem Iustitiae. Quenam fuit Sanctissime huic Virginis consolatio, ubi paupertatem delicias suas, vidit in honore habitan, & Gancifaciam in Incarnati Verba perfona! Ex libro, qui inscribitur: Salinio Virginum.

Poft Jefum Criftum nemo melius Maria Obedientia pre-
tium agnivit; nemo polo illum vehementius amavit. Pro-
fitemi imitari obedientiam Fili sui per hoc Sacrificium suum
sacrificavit libertatem, obtulit quidquid sibi erat preſtiosissi-
mum, & toto vite sua curiculo fuit Obedientia victimam.
Obedientia omni hominum generi, Sacerdotibus, sacrariique
Ministris per annos undecim, quo in Templo commorata
et; S. Joseph quad simul vixerunt, obsequens illi, ac se
fe eidem subſigiens tamquam Sacra Familia capiti; Deo
in omne vita ſex ſpatium, tamquam Auctori effentiaz ſuꝝ,
& Regule actionum ſuꝝrum. Hoc pacto obdredire nonne hoc
et illi victimam Obedientia? Sed quomodo poterat non

amare virum hunc, quando hic fons est omnium Magnalium ipsius? Eva per inobedientiam perire in terreti Paradiiso, ac pereundo nos quoque perdidit universos. Maria vero per obedientiam suam salvavit se, ac salvans se vi- tam tribuit omnibus. Per hanc Mater Dei facta est, per hanc pacem Calvum inter eam terram composuit. per hanc Creatori suo favonum constituit vitam, ac novam elementam: *Fiat mihi secundum Verbum tuum.* (Luc. 2.) O admirabilem obedientiam virtutem, qui vix tribuit Virginis gestandi in Sito suo illum, qui duobus digitis terra pondus sustinet. Quis non amet virtutem, quae creaturæ Ius praebet impe- randi Creatori suo, & quæ Creatorem creature subiecti? *Ez. Selvidus Virgini.*

ris Virgo corpore, & Virgo corde, nihil labem intulit tuis partitari: *Tota pulca ei, amica mea, rosa pulca ei.* (Cant. 4.) *Ez. sedes libra.*

Non est amor supra amorem Matris erga Filium. Principem nimium amabilis, dicebat David Jonathas mortem plo- rans: te unice amabam sicut Mater unigenitus fuum. Sed *Maria* amor erga scutum, matrem omnium amorem excedit; totus enim amor, quem aliam matrem cor, cum patre partitur, collectus erat in Iolo corde Maris. Caritas, cum qua novem mentes suis fuo loget Salvatorem; cumque aliut lacræ Virginis in ejus infantea; perfecta sympathia temperamenti, ac propensione tristitia trium annorum colloquii effecta; cognitio, quæ erat illi Divinitatis, San- ctae Spiritus, sanctissima, emulatrix, etatevnumana, abhi-

Verum in quo paruit Maria? in omnibus eodem cum amore, quo paruit omnis perfolorum generibus: 1. Paruit in iis, quæ ipsi magis erant incommoda. 2. Paruit in iis, quæ erant durissima, & affectissima. 3. Paruit legi in iis, quæ erant Virginis puritati contumeliosissima, & Matris amori maxime opposita. 4. Paruit elicto Cesari Augusti media hyeme, & cum nonum manū meā ventrem ferret; Quid hoc magis incommodum? Discessit in Aegyptum profectura in summa aeris inclemētia, & arcta comētatum inopia, quid hoc dirius? Se fe submissi Legi Purifications foliis mulieribus itrogata, quid Virginis puritati contumeliosissima? Obituli Filium suum morti, at faciliere mandata Patris aeterni; fuit ne unquam Sacrificium magis oppositum Matrem dilectioni?.... Amavisse obedientiam ex pretio, quo illam amavit Maria, non hec est pretio carissimo obediendi voluntate sibi comparare? Sed citatis, Sapientia, pacificatio, ceterarumque amabilium qualitatum Filii sui; tituli sui, quibus innicitur prælatio concessa amori Mariæ, qui Iesum Christum ardenter amore prosecuta est, quam quo mera creatura Creatore suum amare potuerit. Amavit illum amore naturali, amore adquisito, amore supernaturali, amore benevolentis, amore prælacionis, amore constanti, ut illa nihil nisi illum ansante, nihil extra illum, nihil nisi propter illum amante, cor suum unquam fuerit divisum. O Deus! quod cor? qui amor! O cor Mariae, quam felix es, quod totum impensum fuisti dilectio tuo, quod unum illum profedisti! O Deus quantum tibi afferre debuit voluntate inveneris cor, quod tandem amaret, et quantum creature mea te posset amare! Ex libro de Solutiis Virginitatis.

voluntas efficiendi voluntatem Dei , nonne omnem mulcet
bat huius obedientia amaritudinem ? ibidem .

Denique modis , quo Maria semper obediens , apertissi-
mum est amoris , quo obediens complectebatur , argu-
mentum . Etenim si , ut sis obediens , obediendum est tibi
cum celeritate , cum ordine , cum voluntate , cum confi-
tia , cum pura , rectaque Deo tantum placendi intentione ;
nulla unquam obedientia perfectione fuit Sancta Virginis
obedientia . Praeterea , ut cæte omnibus Celi nutibus obsequie-
retur , non ne nocte concubis surrexit , ut in Egyptum co-
dem cum fervore conserueret , quo inde egressa est ? Nonne
eadem alacritate paruit Editio Cafarsi , que legit Moyris ?
Fidelis in sequenda voluntate Dei pro vita regula , non ne-
deiderit sua accomodavit temporis præceptu , quin mo-
mento vel maturare , vel moratur ? Finem imponebas Sa-
craffio vita sua , quemadmodum illam incoperat , nonne
dicere potest cum Filio suo , a quo praeclearam hanc vir-
tutem hereditatis quodammodo jure acceperat : Domine ,
tota vita mea spiritu ad feci , quæ tibi placita erant , &
filius obediens natus ad mortem ? . . . O beata Nativitas ! O fan-
cta Vita ! O preicta mors Virginis , quæ cum Maria dicere potest a primo vita sua momento se consecrare Deo ,
se ad extremum usque spiritum obtemperans , ac viven-
tiam , & morem victimam Obedientia extitit ! Ex Sa-
lindina Virginea .

Quamquam Maria virtutes omnes dilexerunt, tamen puritas, abit invia verbo, amita fuit viritus illius, & corde sui delicia. Illam dilexit tamquam virtutem, qui in maximum habet honorem centi, & quam ipsa pro ceteris coluit. Illam dilexit tamquam virtutem, cui debet augustinus Matris Dei qualitatem: cum enim illi sit principis Virginum, non nisi ex Matre Virgine poterat nasci. Illam dilexit tamquam virtutem, quam ipsa magis quam ceteras coluit; dicere enim possumus puritatem esse fructum, & beatam Matrem productionem; ipsa enim prima fuit, qua efficeret, ut Angelica haec virtus amaretur, & coleretur, cum ante in terris contemneretur. Hac recente est oblatio, & novum Virginum; quod amor eius inventus. Quinam honor portatis! Sed quia gloria Virginum fragilis sexus, decora forme, florentis juvene in terris vixisse cum eadem puritate, qua Angelii in Calo! Virginitas ornementum est, & corona Virginum; tu vero Dei Mater castissima ornatum es, & coronas ipsius Virginitatis.

Ex libro cui titulus: Virginum Solitudo.

gaudet patrocinio Matris Iudicis, Deique fui? Es Solitudo Virginum.

Fatedum est, S. Lucam nobis Sancta Virginis imaginem deinceps, simul exhibens nobis virtutes illas, quibus erat ornata. Ibi apprehendit modellata magis quam Angelica, cum fulgenti Majestate, pudor cum pietate, Facile fidem habere possumus iis, quod S. Dionysius Areopagita testatus est; neque mirum nobis videtur, quod nonnulli sancta deiderint, sanctaque exciverint cogitationes in cordibus hominum, qui tabulari hanc processione cœlestem intuerent. Et profecto sacri historici, qui usus est calamo, & pennicillo, ut supereminentes ad rabilis hujus Virginis virtutes ad intendentes proponerent, divina hac admiratione taliter excellavit, ut pro certe affirmare valeamus, non posse melius spiritum, faciem, neamata, omainque cœlestia ejus studia representari. Senatus & Oratorio Tono retio.

SUPPLEMENTUM

Ad Titulum

DE MAGNALIBUS MARIE VIRGINIS.

S U P P L E M E N T U M

Ad *Tritulum*

DE MAGNALIBUS MARIE VIRGINIS.

Cum Verbum decrevisset habere Matrem in terra, cut habebat in Calo Patrem, oculos concepit in Iriam, elegitque illam ex omnibus creaturis, ut eret illam hunc apicem dignitatis, qui fons est omnium ejus. Magnatum. Primum enim per privilegium Dionisii hujus fecerit eam a reliquo vulgo creaturis, ab hac corrupta massa filiorum Adz, que efficit, ut nascantur mortis Filii, cum hec nata sit Filia vite, nomine Sanctus Dionyfius Alexandrinus illam appellat. Deinde ex ea, ut S. Bernardus ait, foecit mundum efficiens non sibi quoniam modum vides hunc Mundum.